

Magické listy

Zima 2013

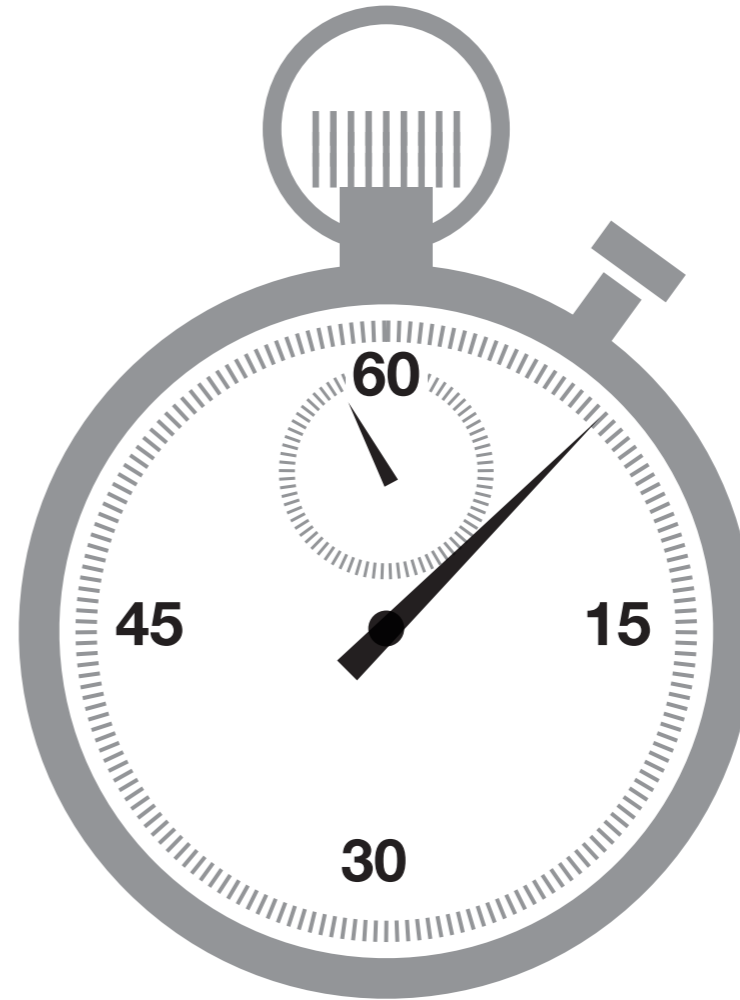
Milé čtenářky, milí čtenáři, máte před sebou číslo, které bylo stvořené novým novinářským týmem, složeným z dětí ze všech tříd Magic Hill a též novou šéfredaktorkou. Ráda bych všem poděkovala, protože bez jejich práce by nebylo možné časopis vydat. Přestože nové číslo vychází v čase vánočním, hlavním tématem je podzim. Společně se ohlédneme za tím, co jsme v „Magicu“ během prvního pololetí prožili.

Kvalita naší práce se i tentokrát potvrdila v soutěži o nejlepší školní časopis. Obsadili jsme krásné třetí místo v celkovém hodnocení a v kategorii grafika. Pevně věřím, že se nám na tyto úspěchy podaří navázat i letos. Doufám, že se při čtení pobavíte a budete se těšit na další vydání.

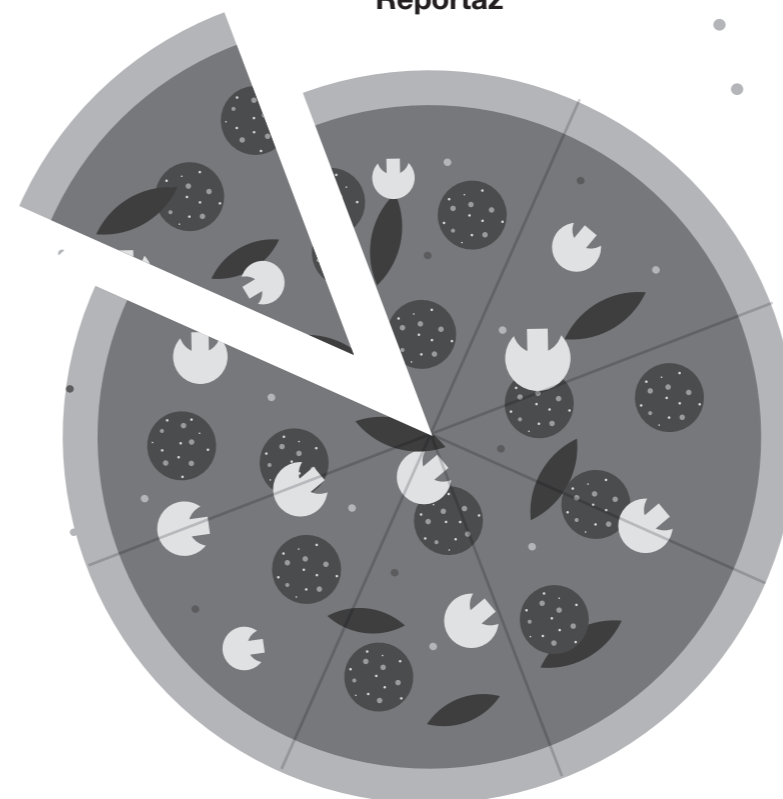
Všem přeji krásné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a spokojenosti.

Renata Bahenská

On your marks! Get set! Go!

Reportáž

Athletic Games / Atletické hry

At the beginning of October, we raced against a school from Mirošovice. We ran, jumped, threw and ran a relay. We won by 40 points. After everything we had pizza. It was very fun.

*Sandra Holubová
and David Král,
5th grade*

Na začátku října jsme pořádali atletické hry proti škole z Mirošovic. Závodilo se ve skoku, hodu a běhu. Za první místo se získalo 10 bodů, za druhé 8 bodů, za třetí 6 bodů a za čtvrté 4 body. Vyhráli jsme 445 ku 405. Nakonec jsme na hřišti dostali pizzu. Byl to super den, který jsme si všichni moc užili.

*David Král
a Matyáš Siegl,
5. třída*

Trick or treat!

Halloween

Každý rok se u nás ve škole slaví Halloween. Tento svátek původně slavili Keltové a znamenal konec léta. V naší škole jste mohli vidět kostlivce, čaroděje, čarodějnice, duchy i upíry a další masky. Odpoledne jsme koledovali o bonbóny a volili nejstrašidelnější kostým. Všichni se těšíme na příští rok.

Michal Zábaj, 3. třída

Marek Jirků

Den u dýní

Výlet do botanické zahrady

Jednoho čtvrtěčního dne jsme se měli vydat na dýňovou farmu. Škoda byla, když k nám do čtvrté třídy přišla Daniela a řekla: „Omlouvám se, ale zjistili jsme, že kdybychom šli na tu farmu, tak byste měli stejný program jako první a druhá třída, což by pro vás větší děti bylo nudné.“

Daniela Malá

Tak jsme se rozhodli, že místo toho pojedeme do Botanické zahrady v Praze, kde jsou celý měsíc vystaveny dýně. Když jsme tam přijeli, tak tam byly překrásné dýně, protože měly zajímavý tvar. Například tam byla dýně, která vypadala jako mobil. Nebo tam byla dýně, která měla vystouplé úchytky, za které jste ji mohli držet, a ta dýně by vám nepadla. Pak jsme dostali od Renaty pracovní listy a mapu Botanické zahrady. Měli jsme utvořit skupinky po pěti. Pobíhali jsme tam jako splašení, ale nakonec jsme to dokončili a vrátili se šťastně do školy. Výlet se mi nakonec moc líbil a klidně bych si ho zopakovala.

Mariana Havelková, 4. třída

*Je dýně
ovoce nebo
zelenina?*

Štěpánka Veselá

První a druhá třída na návštěvě dýňové farmy

V úterý 16. října jsme jeli autobusem na výlet k Berounu na dýňovou farmu. Na začátku jsme dostali dýňové semínko a šli jsme na prohlídku. Všude tam byly všelijaké dýně a hlavně tam vařili dýňovou polévku. Jeden druh dýně vypadal jako šálek. A ještě jsme viděli rajčata ve skleníku. Potom jsme závodili v běhu. Jeďte se tam taky podívat! Doufám, že se vám tam bude líbit.

*Marika Pfauserová,
1. třída*

O červeném

oslíku

„A kde ta ropucha přebývá?“

Julie Šarová

Byl jednou jeden červený oslíček. A ten si řekl, že se vydá do světa. Jeho maminka mu to dovolila, když bude opatrný. Chvilíčku šel a tu potkal slepici. Šlápla do bláta a nešly jí vytáhnout nohy. Červený oslíček jí pomohl a slepička nabídla, že půjde s ním. Oslíček souhlasil.

Šli a šli a za chvíli vešli do hlubokého lesa, kde na ně vybafl medvěd. Červený oslíček a slepička se moc lekli. Medvěd jim řekl, ať se ho nebojí, že se mu stala hrozná věc. Ztratilo se mu párátko a něco mu uvízlo v zubech. A nemůže si to vyndat. Slepice a oslíček mu slíbili, že se to pokusí vyndat a na poprvé se jim to podařilo. Slepice řekla medvědovi, ať otevře pusku a svým zobáčkem to vyklovla. Medvěd se k nim přidal.

Vyšli z lesa a uviděli velikou skálu. Tu vidí obrovského hada lézt ze skály. I ten potřeboval pomoci, a pak se k nim přidal. Červený oslíček, slepička, medvěd a had spolu šli, až přišli k velkému zámku.

V zámku bylo velice smutno, protože jejich princeznu, Černou oslici, unesla obrovská zlá ropucha. Červený oslíček se zeptal, kde ta ropucha přebývá. Odpověděli mu, že bydlí v jedné nedaleké jeskyni a každého, kdo přijde, sní a zvětší se. Červený oslíček s přáteli se tam statečně vydali. Když na ně obrovská ropucha vybafla z jeskyně, medvěd ji začal kousat, slepička klovat, oslíček kopat a had ovíjet. Společně ropuchu zdolali. Princeznu Černou oslici vysvobodili a dovedli na zámek. Protože Červený oslíček se černé oslici moc líbil a ona jemu taky, tak se vzali. Oslíček s oslicí a slepicí a medvědem a hadem pak spolu žili šťastně až do smrti.

Ivana Luňáčková, 1. třída

Povídky

Strašidelná povídka

Jednou v dalekém lese byla malá vesnička. Jmenovala se Lesonice, protože byla v lese. Žili tam normální lidé, ale o trochu chudší. Měli tam místní hřbitov. Vedle hřbitova bydlela stará paní.

Když se začalo stmívat, vyšla ven před domek a začala vyprávět strašidelné pohádky. Lidé se sešli a seděli při svíčkách. Jednoho dne, když se sešli, začala paní vyprávět jednu historku a říkala, že je pravdivá.

„Když mi bylo 11 let, šla jsem s kamarádkou o půlnoci při vesnickém stanování na bojovku. Šly jsme do lesa, vedly nás praporky. Najednou začal foukat velký vítr a všechny praporky ulítly. Nevěděly jsme kam jít, asi jsme se ztratily. Snažily jsme se jít zpátky, ale myslím, že jsme se ztratily ještě víc.“

Když jsme si už nevěděly rady, začalo se třást křoví. Vzaly jsme nohy na ramena a utíkaly jako o život. Začalo nás honit divoké prase. Kamarádka zakopla a já utíkala dál, nevěděla jsem, že upadla. Prase ji dostalo. Vzala jsem klacek a začala ho mlátit, aby ji nechalo. Divoké prase se ještě víc rozzuřilo a začalo honit mě. Kamarádka tam ležela zraněná.

Já jsem naštěstí z lesa našla cestu ke startu a lidé mě zachránili. Zeptali se: „A kde je tvoje dvojice?“ Ohlédla jsem se a řekla: „To nevím. Ale vím, že ležela na zemi, když mě divoké prase začalo honit.“ Všichni se dali do hledání. Druhý den jsem se dozvěděla, že ji nenašli. Pokaždé, když se nyní procházím po lese, slyším její hlas a vidím ji v korunách stromů. Nikdy na to nezapomenu.“

Nelly Bartáková, 5. třída

Jak to chodí jinde?

Duhovka

V polovině října jsme se jeli podívat na školu Duhovka. Když jsme dojeli na Prahu 6, tak nám řekli, že máme jet na Prahu 4. Tam jsme měli první hodinu občanku s tématem „Den proti hladu.“ Probírali jsme, jaká je populace na kontinentech a jaké mají bohatství. Druhou hodinu jsme měli matematiku, ve které jsme počítali slovní úlohy ve skupinách a dozvěděli jsme se nové věci o dvojkové soustavě. Poté následoval dějepis, kde jsme vyráběli sochy Venuše. Pak jsme měli k obědu maso s bramborami a jeli jsme zpátky do školy.

Gaetana Fagone, 5. třída

Dino School

V říjnu jsem navštívila školu Dino v Petrovicích. Dino je podle mě velmi dobrá škola. Hodně se podobá naší škole. Spousta lidí říká, že na té škole se děti špatně učí, ale podle mě to není pravda. Když jsem vešla do třídy, žáci se hned chtěli skamarádit. Pan ředitel je velmi hodný. První hodinu jsme měli anglický svět. Probírali jsme věci, co se učíme teď my. Vysvětlovali mi věci jinak než u nás ve škole, ale pochopila jsem je. Druhou hodinu jsme měli češtinu. Nic nového, pouze jsme opakovali učivo 5. třídy. Předposlední hodinu jsme měli anglickou matematiku. Dělalí jsme zlomky, ale těžším způsobem. Byla jsem v primě, takže jsem s tím musela počítat. Poslední hodinu jsem s nimi neprožila, protože jsem musela dělat zkušební testy. Školu Dino doporučuji dětem, které rády získávají nové informace.

Nelly Bartáková, 5. třída

Recenze

Na blogu Úkolačka si můžete procvičit školu. Doufám, že se vám tento blog bude hodně líbit a že ho budete hodně často navštěvovat.
(ukolacka1.blogspot.com)

Nelly Bartáková, 5. třída

Kapka medu pro Verunku

Ve čtvrtek jsme byli na muzikálu „Kapka medu pro Verunku“. Bylo to o třech královstvích Zlatovláskov, Honzovskov a Popelkov. Království si žijí dobře, ale úplně zapomínají na čistotu přírody. To Kapesku (královnou přírody) rozzlobí a pošle do království včelu, která píchne Verunku. Ta usne na sto let, když nedostane protilék do dvaceti čtyř hodin.

Nejvíce se mi líbily kostýmy, které měly nádherné barvy a nejhezčí kostým měla Kapeska.

Docela hezky se tam zpívalo, ale nejlépe tam opět zpívala Kapeska.

Na scéně byly také použité kulisy: čtyři různé hrady a místnosti. Všechny diváky ohromily 3D efekty promítané na scéně. Celkově to bylo nejhezčí divadelní představení, na které jsme se školou šli.

Julie Saitzová, 4. třída

Rozhovor s Danielou Malou, učitelkou 4. třídy

Baví vás učit na této škole?

Vysvětlete proč.

Baví mě učit moc a hlavně proto, že tady jsou bystré děti a skvělý kolektiv vyučujících.

Na jakou školu jste chodila?

Chodila jsem na Univerzitu Karlovu.

Co byste dělala,
kdybyste neučila?

Ha, ha... dobrá otázka. Já chtěla opravdu učit už odmala, protože moje máma je učitelka, teta je učitelka. No, ale kdybych neučila, tak bych byla vynikající herečka nebo moderátorka,

zpěvačka. Něco v tomhle směru, protože mě moderování doopravdy baví. Ve volném čase moderuji nějaké akce. Možná, že bych moderátorkou přece jenom byla, kdybych nebyla učitelkou.

Měla jste někdy nějaký velký úspěch? Jestli ano, jaký?
Hrála jsem Shakespeara — Sen noci svatojánské.

Jakou třídu jste chtěla učit, když jste sem nastoupila?
Nejradši bych učila všechny třídy, ale chtěla jsem učit spíše větší děti.

Rozhovor
připravili
Matyáš
Siegl a Petr
Janoušek,
5. třída

Vánoční zamyšlení

Vždy s příchodem Adventu se všichni začínáme těšit na Vánoce, na svátky radosti, lásky a štěstí. Mnohé z nás ale také možná napadne, že ne pro všechny to budou veselé svátky.

Mnozí se pak připojujeme k různým iniciativám a dobročinným akcím, které se v tomto čase, více než kdy jindy, objevují. A to je bezesporu dobře.

Vždyť kdy jindy, než v předvánočním čase, se lépe zabrnká na strunu empatie a ochoty pomáhat, kterou určitě máme všichni v sobě, jen je možná během roku v záplavě práce a běžných starostí tak nějak skrytá.

I nám v Magic Hill se to daří. Již sedmým rokem jsme letos pořádali dobročinný jarmark s prodejem výrobků, které naši žáci a žákyně vyráběli s pomocí maminek a vyučujících na tra-

diční Adventní dílně. Za prodej těchto dekorací naše děti utržily bezmála 18 000 Kč, za což vám rodičům i prarodičům patří velký dík. Jsem ráda, že se naše dílny i jarmark během těch sedmi let staly nedílnou součástí života naší školy.

Letos jsme k našim akcím navíc přidali další počin, a to sbírku dárků pro děti z dětského domova v Pyšelích. I tato akce byla velmi úspěšná a přání dětí byla prakticky okamžitě rozebrána, a dokonce nám zbylo i na další dárky pro dětský domov.

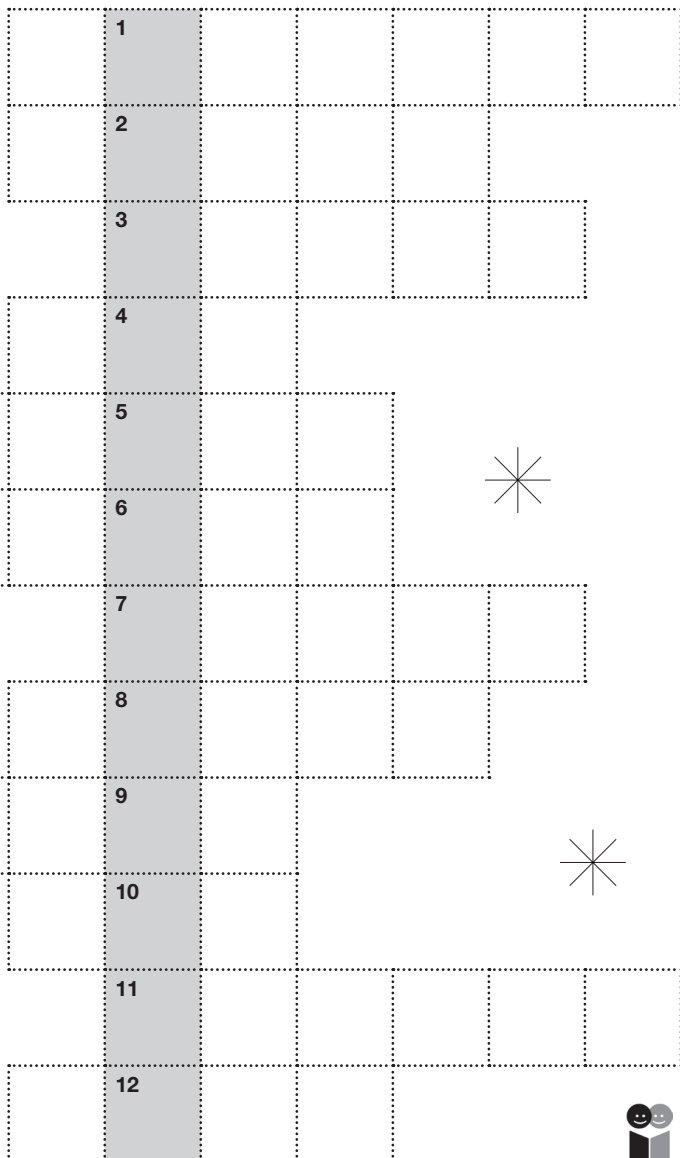
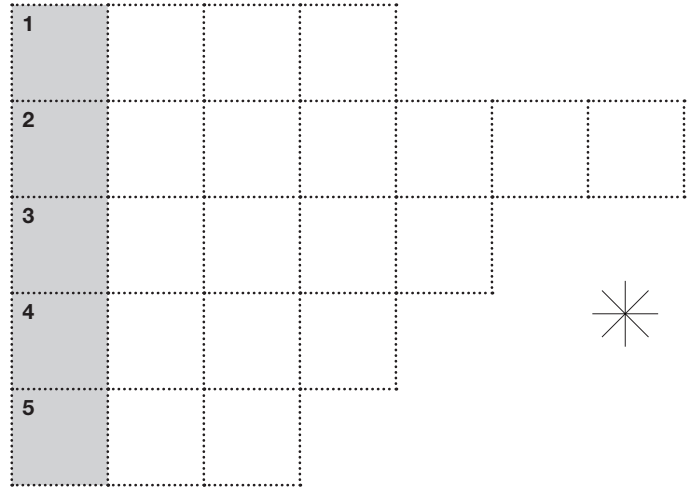
Ještě jednou vám všem, kteří jste přispěli k našim dobro-

činným projektům, ať už těm vánočním nebo některým jiným během roku, ze srdce děkuji. Přeji vám, ať vás v čase vánočním hřeje nejen láska vašich bližních, ale i pocit, že jste pro někoho, kdo má v životě méně štěstí, něco udělali. Chci vás také ujistit, že pečlivě sledujeme, zda se dárky i příspěvky dostaly do správných rukou.

Přeji vám krásné Vánoce a dobrý příští rok!

Martina Olivová

Vánoční křížovky

- ❶ Pokrm, který dostáváme k narozeninám
- ❷ Taška, v níž nosíme učebnice (napiš čárku nad první písmeno)
- ❸ Mechanický stroj
- ❹ Pokrm, který jíme na Vánoce
- ❺ Více zvířat, která štěkají (zapiš pozadu)

*David Král, 5. třída
a David Žváček,
2. třída*

- ❶ Jihoamerické ovoce
- ❷ Podzemní vlak
- ❸ Zvířata s chobotem
- ❹ Domácí zvíře
- ❺ Tropický strom
- ❻ Bílá tekutina
- ❼ Snáší to slepice
- ❽ Stahují se tím kalhoty
- ❾ Hudební nástroj
- ❿ Orgán čichu
- ❶❶ Zelenina
- ❶❷ Jinak prase

Michal Záboj, 4. třída